

FAKTA

EFFEKTER AV REGERINGENS EKONOMISKA POLITIK

I *Konjunkturläget*, december 2006, redovisade Konjunkturinstitutet en bedömning av effekterna av regeringens ekonomiska politik i fördjupningen ”Effekter av den nya regeringens ekonomiska politik”. Denna faktaruta är en kort sammanfattning av de effekter som diskuterades i där.

Utbudet av arbetskraft ökar till följd av jobbavdraget och de neddragna arbetsmarknadspolitiska utbildningsåtgärderna. Jobbavdraget innebär att det lönar sig mer att arbeta, vilket ökar benägenheten att delta i arbetskraften. På lång sikt uppskattas jobbavdraget öka den potentiella arbetskraften med 1,2 procent. De personer som deltar i arbetsmarknadspolitiska utbildningsåtgärder räknas inte som en del av arbetskraften. En del av de personer som i dag deltar i utbildningsåtgärder som dras in, kommer att bli öppet arbetslösa eller finna ett jobb och därmed ingå i arbetskraften. Neddragningen av antalet utbildningsåtgärder bedöms öka den potentiella arbetskraften med ca 0,1 procent. Den potentiella arbetskraften bedöms därmed öka med 1,3 procent på lång sikt som en följd av regeringens reformer. Detta motsvarar ca 59 000 personer.

Även **jämviktsarbetslösheten** påverkas av regeringens reformer. Både jobbavdraget och de sänkta ersättningsnivåerna i a-kassan innebär att det lönar sig mer att arbeta jämfört med tidigare, även när hänsyn tas till de ökade avgifterna till a-kassan för dem som arbetar. Detta väntas få arbetslösa att söka arbete mer intensivt och därmed förbättra matchningen på arbetsmarknaden. Sammantaget bedöms dessa reformer minska jämviktsarbetslösheten med 0,4 procentenheter. Dessutom införs nystartsjobb, nedsatta arbetsgivaravgifter för yngre samt skatteavdrag för hushållsnära tjänster, vilket sammantaget bedöms minska jämviktsarbetslösheten med ytterligare 0,3 procentenheter. Regeringens ekonomiska politik innehåller dock andra reformer som ökar jämviktsarbetslösheten. Den kraftiga neddragningen av antalet deltagare i arbetsmarknadspolitiska åtgärder bedöms öka den öppna jämviktsarbetslösheten med 0,4 procentenheter. Slopandet av de särskilda avdragen vid beräkningen av socialavgifter bedöms höja jämviktsarbetslösheten med 0,1 procent. Sammantaget bedöms jämviktsarbetslösheten minska med 0,2 procentenheter som en följd av regeringens reformer. Detta motsvarar ca 9 000 personer.

Den potentiella **sysselsättningen** bestäms av den potentiella arbetskraften minus jämviktsarbetslösheten. De ovan diskuterade effekterna på den potentiella arbetskraften och jämviktsarbetslösheten innebär därmed att den potentiella sysselsättningen ökar med 1,5 procent på lång sikt, dvs. ca 68 000 personer.